

Nr 135

*Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag om
ändring i förordningen (1923:116) angående skatt
för hundar; given Stockholms slott den 24 oktober
1969.*

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till lag om ändring i förordningen (1923:116) angående skatt för hundar.

GUSTAF ADOLF

G. E. Sträng

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att den nuvarande begränsningen i kommunens rätt att bestämma hundskattens storlek slopas.

**Förslag
till
Lag
om ändring i förordningen (1923: 116) angående skatt för hundar**

Härigenom förordnas i fråga om förordningen (1923: 116) angående skatt för hundar,

dels att 10 § skall upphöra att gälla,

dels att 4 och 9 §§ skall ha nedan angivna lydelse.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

4 §.¹

Skatten skall av kommunen bestämmas till ett för varje hund lika belopp, *lägst tio högst sjuttiofem kronor* för kalenderår.

Skatten skall av kommunen bestämmas till ett för varje hund lika belopp för kalenderår.

I fall — — — — — annan kommun.

9 §.¹

Den, som underlåter att fullgöra anmälningsskyldighet, vilken enligt 5 § åligger honom, böte tio kronor. Skattskyldig skall därjämte erlægga dubbel hundskatt. Har skatteplikt för hund inom viss kommun under löpande år inträtt i fall, som avses i 2 § 2 mom., må dock ej till ansvar för underlåtenhet att fullgöra anmälningsskyldighet dömas, med mindre den skattskyldige av kommunen erhållit anmaning att fullgöra sådan skyldighet.

Söker någon genom oriktig uppgift undandraga sig skattskyldighet och är ej gärningen straffbar enligt allmän strafflag, vare straffet böter från och med tio till och med ett-hundra kronor, och skall dessutom gäldas dubbel hundskatt.

Den, som ej ställer sig till efterrättelse föreskriften i 8 §, straffas med böter, högst tjugu kronor.

Till böter, högst femhundra kronor, dömes den som

1. underlåter att fullgöra anmälningsskyldighet enligt 5 §,

2. genom oriktig uppgift söker undandraga sig skattskyldighet, om ej gärningen är belagd med straff i brottsbalken, eller

3. bryter mot 8 §.

Har skatteplikt för hund inom viss kommun under löpande år inträtt i fall, som avses i 2 § 2 mom., dömes dock till ansvar enligt första stycket 1 endast om den skattskyldige av kommunen erhållit anmaning att fullgöra anmälningsskyldighet enligt 5 §.

Dömes någon enligt första stycket 1 eller 2, skall han därjämte erlægga dubbel hundskatt.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1970.

¹ Senaste lydelse 1954: 89.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet på Stockholms slott den 24 ok-
tober 1969.*

N ä r v a r a n d e :

Statsministern PALME, statsråden STRÄNG, LANGE, HOLMQVIST, ASPLING, SVEN-ERIC NILSSON, LUNDKVIST, GEIJER, MYRDAL, ODHNOFF, MOBERG, BENGTTSSON, NORLING, LÖFBERG, LIDBOM, CARLSSON.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga om *ändring i hundskatteförordningen* och anför.

Enligt förordningen (1923: 116) angående skatt för hundar skall skatt för varje hund årligen erläggas till kommunen. I vissa fall föreligger dock inte skatteplikt, t. ex. i fråga om staten tillhöriga tjänstehundar eller hundar som är avsedda att betjäna blinda.

Skattskyldig för viss hund är den som stadigvarande innehar hunden när skatteplikt inom kommunen inträder. Skatten bestäms av kommunen till ett belopp som är lika för varje hund inom kommunen. Enligt förordningen utgör beloppet lägst 10 och högst 75 kr. för kalenderår. Har skatt erlagts till en kommun för viss hund, skall skatt inte erläggas för samma hund till annan kommun det året, såvida inte den årliga skattesatsen för hunden är högre i den senare kommunen än det skattebelopp som för samma år redan erlagts för hunden.

Förutom nu angivna bestämmelser gäller särskilda regler beträffande skattskyldigs anmälningsplikt till kommunen beträffande innehav av hund. Kommunen för register över hundar, för vilka skatteplikt föreligger eller för vilka skattefrihet i vissa fall åtnjuts. I registret anges vem som innehar hunden. Medel som inflyter till kommunen i hundskatt får användas för kommunens behov på sätt som kommunen bestämmer.

Av det anförda framgår, att kommunen enligt hundskatteförordningen tillagts stort inflytande i fråga om hundskatten. Detta gäller framför allt kommunens rätt att fritt bestämma över användningen av influtna hundskattemedel. En samlad uppgift föreligger inte beträffande de skattesatser som f. n. gäller inom de olika kommunerna. Enligt vad jag inhämtat varierar dock skattesatsen kraftigt kommunerna emellan.

Föreligger behov för kommun att höja hundskatten, torde detta i de flesta fall kunna ske inom ramen för de nuvarande, av riksdagen fastställda skattesatserna. Det kan dock ej uteslutas, att en i och för sig motiverad höjning inte kan ske på grund av det nu gällande maximibeloppet. Med hänsyn härtill och mot bakgrunden av penningvärdets utveckling sedan år 1954, då de nuvarande skattesatserna fastställdes, kan därför en höjning av skattens maximigräns synas lämplig.

Emellertid har jag nyss framhållit den självständighet med vilken kommunen har rätt att besluta i frågor rörande hundskatten. Detta gäller inte minst kommunens rätt att bestämma över hundskattemedlens användning. Det synes mig därför rimligt att kommunen också medges rätt att själv få besluta om skattens höjd utan att kommunen därvid måste begränsa skattebeloppets storlek till ett av statsmakterna generellt bestämt maximibelopp. Jag förordar med hänsyn härtill att den nuvarande, i hundskatteförordningen angivna begränsningen i fråga om hundskattens storlek, såväl beträffande maximi- som minimibeloppet, slopas.

I samband med den nu förordade ändringen i hundskatteförordningen bör även vissa tekniska ändringar vidtas. Sålunda bör straffbestämmelserna i 9 § få ändrad utformning och 10 § upphävas.

De av mig nu föreslagna ändringarna bör lämpligen träda i kraft den 1 januari 1970.

Under återopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t genom proposition föreslår riksdagen att antaga inom finansdepartementet upprättat förslag till *lag om ändring i förordningen (1923:116) angående skatt för hundar*.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:
Gunnel Anderson